

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 184. Erasmi ortus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

Sæcul. XV. Regii connubii gloria illustrem reddiderat, Varvicensem Domum meretriciū infamia obscurare tentabat. Indignis A.C. 1466 adeo modis fracta Comitis patientia eundem, quem suis manibus evexit, e solio disturbare, ac Henricum carcere liberatum Regno restituere statuit. Hanc in rem præprimis nulli pepercit labori, ut connubium Comitis Carolesii cum Margarita Eboracensi, quæ Eduardi soror erat, impediret; urgebat enim Carolesium Pater ejus, ut tertiam sibi uxorem duceret, eoquod ex duabus conjugibus nonnisi unica ei superstes esset filia. Igitur Comes Eduardo, in cuius perniciem juraverat, omnem spem, quam ex ejusmodi nuptiis amplissimam conceperat, succidere aggreditur, sed demum, fortuna consiliis suis nequaquam adspirante, aliis mediis, quod mente concepit, exequi molitur. Quare ad factionis suæ vexilla vocat utrumque fratrem suum Montis-acuti Marchionem, & Archiepiscopum Eboracensem; quibus etiam accessit Clarentiæ Dux Eduardi Regis frater.

Montaigu.

§. CLXXXIV.

Erasmi Ortus.

Percipiamus Erasminatalia. Petrus quidam Gerardus, Gaudæ sive Gondæ oriundus frequentius invisebat quandam Virgi-

Virginem Elisabetham, vel juxta alios *sæcul. XV.*
 Margaritam nomine, quæ erat filia cuius- A.C. 1466.
 dam Medici ex Sevenbergana Brabantiae
 urbe, quæ triginta leucis Breda distabat.
 Cum igitur hæc familiaritas in utroque
 amoris stimulus acueret, brevi ambo illi-
 citis indulserunt amplexibus, ac tandem
 ex turpi hoc commercio Roterodami
 celebris ille Erasmus (*) die *Dupin. Bibl.*
octava Octobris hoc anno in lucem pro- Script. Ec-
diit, quamvis alii Scriptores ejus ortum clef. Sæcul.
ad eandem diem anni sequentis rejicant. XVI.

Is

(*) *Nec adeo de Republica literaria Catholica*
bene meritus audit Erasmus, ut vel inter Scri-
ptores Ecclesiasticos, aut in Historia Ecclesiæ
locum sibi vendicet, minus vero ut sacrilegæ suæ
originis memoriam fieri deceret. De illius doctri-
na commune ubique erat judicium: Erasmus in-
venit. Lutherus irruit. Erasmus parit ova,
Lutherus excludit. Erasmus dubitat, Luthe-
rus asseverat &c. Quæ ex ejus libris expun-
genda sint, vide apud Possevinum, Verbo. De-
siderius. Consule etiam Bellarminum in præfatio-
ne ad secundam controversiam. Ast Erasmus
summis laudibus a Continuatore fuisse commen-
datum, videbimus in Libro CXXX. §. XCII.
necnon in Libro CXXXI. §. LXXVII. & se-
quenti; quo tamen intempestivo encomio famæ
suæ parum consuluit.

Q 2

Sæcul. XV Is vulgo dicebatur Gerardus Gerardi Filius pro usitato in Hollandia nominandi
A.C. 1466. more; eo tamen nomine tractu temporis
commutato *Desiderius* vocari voluit, eo-
quod juxta patrium idioma, nomen *Ge-
rard* quamdam præferat affinitatem ad
latinum verbum, *desiderare*. Præterea
sibi cognomentum adjecit *Erasmi*, a no-
mine græco mutuatum, quod ejusdem
ferme significationis est. Usque ad no-
num ætatis suæ annum in Ecclesia Ca-
thedrali Ultrajectensi inter pueros sacro-
cantui addictos clericum agebat, demum
Daventriam misus, Moderatore Alexan-
dro Hega studiorum curriculum emensus
est. Tanta memoriæ felicitate excelluisse
dicitur, ut Terentii comedias, &
omnia Horatii opera, quæ intra exiguum
admodum tempus memoriam mandaverat,
iisdem plane verbis recitaret. Decimo
quarto ætatis suæ anno utroque Parente
orbatus, habitum Canonicorum Regu-
larium S. Augustini in Monasterio Stein
prope Gaudam induere compulsus est,
septemdecim annos natus, ibidemque
Anno Salutis millesimo quadringentesimo
octogesimo sexto solemnibus votis
se obstrinxit.

HISTO-